

Fingernemt

Jazzpianisten Enrico Pieranunzi har tatt for seg landsmannen Domenico Scarlatti's sonater. Hans pianomusikk regnes som så briljant og virtuos at det er vågalt å gi seg på med tanke på å videreutvikle musikken gjennom egen improvisasjon. Keith Jarrett tør slikt. Og Pieranunzi har heller ikke noe å være

redd for. Kanskje er det det intuitive hos Scarlatti som innbyr til å gå videre. Labelen er jazz, men musikken er først og fremst Scarlatti/Pieranunzi. Gyllent øyeblikk: Den vidunderlig vakre sonaten K208 ledes fra improvisasjon til sin opprinnelse.

Enrico Pieranunzi: Plays Domenico Scarlatti, AM Jazz
ARNE GUTTORMSEN

En åpenbaring

Tori Amos slo igjennom med et brak i 1992 med Little Earthquakes. Her får vi høre henne live i Montreux, under en konsert like før og like etter debututgivelsen.

Den talentfulle kvinnen; en blanding av Kate Bush og Joni Mitchell, virker sikrere på den siste konserten, men den første må likevel

ha vært en frydefull a-staris-born-åpenbaring for publikum. Her fikk de en blendende stemme, strålende pianist, og eminent låtskriver i en og samme person.

Tori Amos
Live At Montreux 91/92
Eagle Records/Playground
OLAV SOLVANG

– Der ligger musikken

Arne Guttormsen

arneg@vl.no

22 310 392

Da deres versjon av Bob Marley ble spilt på radio, ble veien inn i musikken kuttet vekk. – Det er på vei inn til kjernen musikken ligger.

De spisser ikke formuleringene, musikervennene Frode Haltli (akkordion) og Trygve Seim (saxofon). «Magisk vakkert» skrev nestor blant norske jazz-anmeldere om deres nye verk, CD-en *Yeraz*. Men når Frode Haltli skal forklare hvordan de jobber, smiler han litt oppgitt over radioprogrammet som kuttet vekk innledningen på deres versjon av Bob Marley-klassikeren «Redemption song».

Den er med på platen fordi Trygve Seim lyttet mye til Marley i sin ungdom, og denne låten mener han kanskje er noe av det fineste fra Marleys unike stemme-frasering.

– Vi strevet mye og gjorde flere forsøk på å få den til. Det første minuttet av innspillingen kan man ikke høre hvilken sang det er. Der ligger det mest utfordrende; å føle, leke og improvisere oss fram til det stedet der kjernen er. På radioen kuttet de rett til temaet. Det blir selvsagt mer radiovennlig, men..., sier Haltli.

«Båndet går». Da de kom i lydgyru Jan Erik Kongshaugs studio, trykket han på knappene så fort Trygve Seim plukket opp saksofonen. Han spilte prøvende helt uvitende om at opptaket var i gang. Så kom Frode Haltli inn.

– Da gikk det langsomt opp

Saxofonist Trygve Seim er sentral i jazz og samtidsmusikk. Frode Haltli har dessuten bakgrunn i folkemusikk. Begge går de både til Tom Waitz, Bob Marley og G.I. Gurdjieff når de henter inspirasjon til sin drømme-CD *Yeraz*.

Foto: Lars O. Flydal

for meg hvilken musikk vi var i gang med, sier Seim.

Det de var i gang med var det som ble CD-en innledende spor, et preludium etterfulgt av

«Overgangene mellom låtene bør være like lange som låtene. Det er der musikken ligger»

Frode Haltli

er en felles tidsfølelse, en taiming som er hovedproblemet i forhold til mange musikere. Sammen har vi utviklet en taiming som er særegen.

Trygve Seim om Frode Haltli:

Kort sagt er Frode en utrolig kunnskapsrik musiker som kan

to melodier basert på den armenske komponist og livsfilosof Gurdjieff.

– Vi prøvde flere, men det er dette første opptaket som ble med på platen, forteller de.

Skjelett. Slik jobber de også på konsert. Ingen klare planer for rekkefølge, men et vell av avtaler dem imellom som de kan følge uten å se på hverandre. det kan være det de kaller skjelettet som ligger til grunn for det lekende sporet «Fort Jazz». Et slikt skjelett kan ligne på det jazzmusi-

kere kan finne i en standardlåt like mye som det Stockhausen eller Cage kalte instruksjoner. Resultatet kan bli svært ulikt fra versjon til versjon. Så mye har de musisert i ulike besetninger og sammenhenger, at de har utviklet en raffinert form for samspill.

– Overgangene mellom låtene bør være like lange som låtene. Det er der musikken ligger, sier Haltli.

Nok en guru. På spørsmål om hva de liker best ved CD-en,

NY CD

Yeraz

Frode Haltli og Trygve Seim

Produsent: Manfred Eicher

Lyd: Jan Erik Kongshaug

Plateselskap: ECM/Musikkoperatørene

skyver de oppmerksomheten over på den enkeltperson som kanskje betyr mest for norsk jazz, tyskeren Manfred Eicher.

– Han har plukket blant mye av det vi spilte inn og satt det sammen uten å konferere med oss. Han er en mester i lage en helhet, sier Haltli.

– Det er blitt til ett stykke med mange satser. Han har en utrolig evne til å tenke dramaturgi. Han er opptatt av film, og jeg tror nok han tenker film når han hører musikk. Det skal være en helhet, sier Seim.

– Og en historie, tilføyer Haltli.

– Magisk. – Dessuten er det magisk å se Jan Erik Kongshaug og Manfred Eicher i samarbeid. De har utviklet en magisk kjemi, sier Seim.

Veien videre går tilbake til studio. Der lager de musikk til et italiensk barneteater. I oktober kan musikken fra platen *Yeraz* som betyr drøm, gi toner til et program i Litteraturhuset i Oslo der ballettdanser Ingrid Lorentzen og skuespiller Henrik Mestad presenterer stoff fra lyrikeren Olav H. Hauges biografi og diktning, han med «Det er den draumen».

Frode Haltli om Trygve Seim:

Han er en god venn og musikerkollega. Han er en veldig søkende musiker som er i konstant utvikling. Han er alltid interessert i nye ting, noe som ikke kjennetegner alle musikere. Å drive med musikk er å gå på skole hele livet.

Det jeg har lært mest om av ham

gjøre hva som helst, men lar være å gjøre det – hele tiden. Han kan plukke av sine mange kunnskaper og bruke det på en smakfull måte.

Med det mener jeg at han har en estetisk sans i alt han gjør. Få musikere har det. Mange kan gjøre hva som helst uten at du ser

noen rød tråd. Den har han med uansett hva han gjør. Tradisjonelt er det komponisten som innehar estetikken, og som veileder musikerne. Der er Frode helt uovertruffen.

Dessuten har han veldig mange kloke innspill – både i musikken og i livet.

«Sammen har vi utviklet en taiming som er særegen»

Frode Haltli